

ENTRE L'HERBA I ELS NÚVOLS (tankes)

El dia

A la finestra
de la meva enyorança,
els miosotis
es marceixen de veure
sempre el mateix paisatge.

• GLOSSARI

Miosotis: f. Herba del gènere *Myosotis*, de floretes generalment blaves.

• ACTIVITATS

1. Lectura i comentari global:

- Fixa't en l'expressió "A la finestra de la meva enyorança". A quina finestra es pot referir? De què s'enyora el poeta malalt a Puig d'Olena?

Potser a la de la seua habitació al sanatori o potser s'imagina que la seua enyorança és una finestra a través de la qual recorda tot allò que enyora: la família, els amics, Lleida, la feina de metge...

- Quin tipus de flor és el miosotis? Fa olor? De quin color és? Busca'n una imatge o pregunta a veure qui t'ho pot explicar.

Aquestes flors, d'un delicat color blau cel, tenen un anell central blanc o groc i estan disposades ordenadament sobre un peduncle cargolat en hèlix a la punta.

o Coneixes el simbolisme del miosotis? Si entres en aquesta web, trobaràs la llegenda que envolta els miosotis i que explica per què també se'n diu "no-m'oblidis".

<http://miquelturo.lacoctelera.net/post/2007/05/02/d-una-flor-5-nomoblidismiosotis-nomeolvides-rita>

2. Ara, fixa't en el miosotis que mira per la finestra. Creus que realment pot fer-ho? Qui es marceix mirant per la finestra?

Caldrà parlar de la personificació de la flor i també de la metàfora per veure a qui representa aquest miosotis. Podria ser el poeta que sempre veu el mateix paisatge.

3. Pensa en el verb "marceix", és el més adequat per a una planta. Ara bé, si ens imaginem el poeta marcint-se, també és adequat?

4. Què li passa a una persona que s'està marcint? Com se sent? En què deu pensar? Té esperança que les coses canviïn?

Aquí podem fer referència a la realitat del poeta: la malaltia, els seus coneixements com a metge, la seua situació personal d'allunyament de la família, i la guerra.

5. Després de comentar tot això, pensa per quin motiu el poeta ha triat el miosotis per posar-lo a la seua finestra.

6. Fes l'anàlisi formal del poema: mètrica, rima i estrofisme.

Els versos de les tankes són sempre d'art menor i segueixen aquesta estructura:

$$5 + 7 + 5 + 7 + 7$$

perquè es compten totes les síl·labes (fins i tot les que hi ha després de la tònica).

En aquest cas, la rima desapareix i l'estrofa sempre es construeix amb cinc versos que mantenen la mètrica abans descrita.